పొగమేడల్లో రాకుమారుడు

వి.కె.చైతన్య

యూనివర్శిటీ ఆర్ట్స్ కాలేజీ ముందున్న లాన్‌లో కూచుని ఫౌంటెన్‌లోంచి మెరుస్తూ పడుతున్న నీళ్ళధారల్ని చూస్తున్న అమ్మాయ్... ఉలిక్కిపడింది.

హటాత్తుగా వొచ్చి..

''హల్లో'' అంటూ విశ్వమోహన్ పలకరించేసరికి.

పలకరింపుగా నవ్వింది తనూనూ...

''క్షమించాలి. ఆలస్యం అయి ంది కదూ...? పక్కనే కూచుంటూ అన్నాడతను.

ఉదయపు నీరెండ ఫౌంటెన్ నీళ్లపై నుంచి రిఫ్లెక్ట్ అయి ఆవిడ మొహంమీద పడ్తోందేమో గుండ్రని పచ్చని మొహానికి

సిందూరపువ్వు పుప్పొడి అద్దినట్టు.

దూమెరుగ్గా బంగారపు రంగునీడలు..

దాంతో.. మరింతందంగా కన్పిస్తోందామె...

ఓ విషయం చెప్పనా..?

కొందరి పేర్లు వాళ్లనే వెక్కిరించినట్టుంటాయ్..

చాలా తక్కువ మందినేమో.... నిండుగా అభినందించినట్టుంటాయ్...

అచ్చు.. నీకు పుష్యమి అని పేరు పెట్టినట్టు....

ఆరాధనగా పుష్యమి. మొహంలోకి చూస్తూ అన్నాడు విశ్వమోహన్.

చిన్నగానవ్వి..

''ఈ విషయం సరేగానీ, ఆలస్యం అయిందెందుకు'' పుష్యమి.

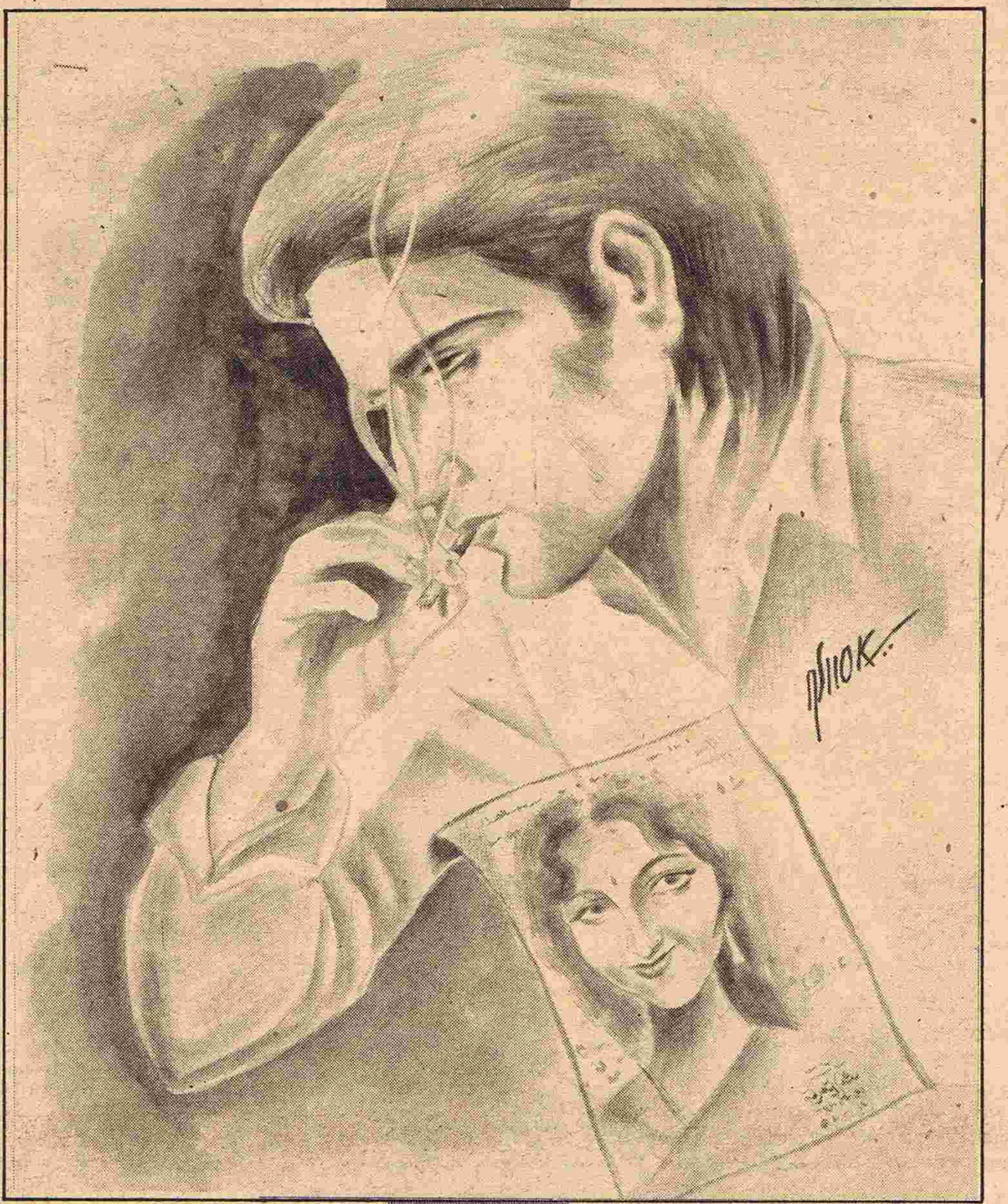

ఓహ్.. ఇట్ వాజ్ ఎ వండర్‌ఫుల్ ఎక్స్‌పీరియన్స్..

రాత్రి ఒంటిగంట దాటి పోయేదాకా.. వుయ్ ఎంజాయిడ్ ఇన్, ఒబెరాయ్ రెస్టారెంట్..

అందుకే ఆలస్యం. రాత్రే కాదు, వారానికోరాత్రైనా వెళ్లకపోతే అనీజీగా ఫీల్ అయిపోతాను. అదేమిటో ఈ మోనాటనస్ వరదలో కొట్టుకుపోతున్నట్టుంటుంది''

అతని మాటలు వింటోన్న పుష్యమి పెదవి వొంపులో పల్చని నవ్వు.. విశ్వమోహన్ కళ్లలో వెలుగు అతని మొహం మీదకు పాకుతోంది నెమ్మదిగా... బ్లాటింగ్ పేపర్‌మీద ఇంకు చుక్కలా!!

''పుష్యమీ! నీ నవ్వెంత బాగుంటుందో తెలుసా...

నయాగ్ రా మెలికలో ఆకాశాన్నించీ రాలిపడిన ఉల్క మెరుపులా...

మీ పెదవి అంచువెంట రెక్కలార్చుకుని కూర్చున్న పాలపుంత మెరుపులా..

అవంటే నాకెంతిష్టమో...

విశ్వమోహన్ మాటల్నిండా తన్మయత్వం.

ఆహా! నీకు రాత్రి తాగిన విస్కీ కిక్ ఇంకా తగ్గినట్టు లేదు ఫ్రెండ్. రేపు మాట్లాడుకుందామా. కూర్చున్నదల్లా లేవబోయింది పుష్యమి.... నవ్వుతూ...

''ప్లీజ్ వొద్దొద్దు! నువ్వెళ్లిపోయావంటే, ఈ ఆర్ట్స్ కాలేజీ బిల్డింగ్ మీంచే దూకి చచ్చిపోతాను....''

విశ్వమోహన్ చిలిపి బెదిరింపు.

''క్రేజీ బోయ్''

''అన్నట్టు కిక్కుకోసం తాగలేదు పుష్యమీ.

నిన్ను చూస్తే నాకెంత ప్లెజెంట్‌గా ఉంటుందో..అంతే మోతాదులో మత్తుగానూ ఉంటుంది!

కాబట్టి విస్కీ తాగడానికి కారణం అది కాదు...

అద్సరేగానీ, ''ఎందుకు రమ్మన్నానో అడక్కుండానే గంటలు గంటలు దొర్లించేస్తావేం'' విశ్వమోహన్ మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపేస్తూ అంది పుష్యమి.

''చెప్పు''

విషయానికొస్తూ అడిగేడతను.

''ఈసారి బ్యాంక్ ప్రొబేషనరీ ఆఫీసర్స్‌కి నేను గాక మా క్లాస్‌మేట్స్.... హాస్టల్‌మేట్స్ అంతా కలిసి ఓ అయిదారుగురం దాంతోపాటు నువ్వూ.. నీతోపాటు మరొకరో ఇద్దరో... ఎంఎస్సీవాళ్ళ కలిస్తే అద్భుతమైన ప్రాజెక్టు సక్సెస్ అవుతుంది''

''ఏమిటో అది...''

''మెల్లగా క్యాంటీన్ కెళ్తూ మాట్లాడుకుందాం పద''

పుష్యమితోపాటే.. విశ్వమోహన్ కూడా లాన్‌లోంచి లేచాడు ఆర్ట్స్ కాలేజ్ వెనక చెట్ల కిందున్న క్యాంటీన్‌వైపు, కదిలేరిద్దరూనూ.

మరో ఐదార్లు నెలల్లో, ఈ హాస్టలూ, స్కాలర్‌షిప్ ఫెసిలిటీలూ.. అన్నీ ఫినిష్. బికాజ్.. ఈలోపే.. వుయ్ హావ్‌టు అవర్.

ఇంకో నాలుగు నెలలుంది బాంక్ టెస్ట్.. సో... ఫార్చ్యునేట్లీ మనం అందరూ అన్ని ఫాకల్టీస్ నుంచీ ఉన్నాం.

మా ఫ్రెండ్ వాళ్లింటి పైనోగది కూడా ఖాళీగా ఉందిట.

''రోజూ రెగ్యులర్‌గా సాయంత్రంపూట రెండు మూడు గంటల టెస్టుకు ప్రిపేర్ అవుదాం.

న్యూమరికల్ ఎబిలిటీ గురించి నువ్వూ .. నీ క్లాస్‌మేట్స్..

జనరల్ ఇంగ్లీషు, కరెంట్ ఎఫైర్స్ అండ్ జి.కె. ఇన్‌ఫార్మింగ్ మేం చూసుకుంటాం. ఇలా సిస్టమాటిగ్గా అప్రోచ్ అయితే సక్సెస్ అవ్వడం కష్టమేమీ కాదు..'' ఒక్క నిమిషం ఆగింది పుష్యమి.

''అయితే చదువు అవ్వ అవడంతోనే ఉద్యోగంలోకి వెళ్లిపొమ్మంటావ్. ..అరె బచ్చా... సైలే దో ప్లేట్ సమోసా లావ్, బాదమే దో అచ్చాఛాయ్ బనాకే దేవ్ బేటా...''

క్యాంటీన్ దగ్గర్లో...

నిద్ర గన్నేరుచెట్ల నీడల్లో ఉన్న రాళ్లపై కూర్చున్నారిద్దరూనూ!

''మరి జాబ్ చూసుకోకుండా ఏ దేశానికైనా రాజువవుదామనుకుంటున్నావా?''.

కోపం వచ్చినట్టుంది పుష్యమికి...

తానెంతో ఎక్సైట్ అవుతూ చెబితే...

విశ్వమోహనేమో దాన్నంత మామూలుగా తీసుకుంటోంటే కోపం రాదు మరీ? మళ్లీ తనే..

అసలింతకీ అప్లికేషన్ పంపేవా లేదా..

'జస్ట్ ఇంకా వారంరోజులు కూడా లేదు టైం!'

''వూహూ''

క్యాంటీన్ కుర్రాడు తెచ్చిపెట్టిన సమోసాలు తింటూ చాలా క్యాజువల్‌గా అన్నాడు.

''యూ స్టుపిడ్, మరీ ఇంత నిర్లక్ష్యమేమిటి?''

విశ్వమోహన్ని చూస్తోన్న కొద్దీ మండుకొస్తోంది పుష్యమికి.

''పుష్యమీ! ఒక్కనిమిషం నామాట వింటావా?''

''... ... ...''

''తెలుసుగా సంవత్సరాల తరబడి చదూకోవడం నాదృష్టిలో టైం కిల్లింగ్‌యాస్పెక్టని. బట్ డాడ్.... డాడీ ప్రెషర్.. అట్‌లీస్టు నేను పోస్టు గ్రాడ్యుయేషనయినా చెయ్యాలని, అఫ్‌కోర్సు లెట్ ఇట్‌బి నాకు నాకైతే టెక్స్‌టైల్ ఇండస్ట్రీ గురించి బాగా స్టడీ చెయ్యాలని ఉంది. ఆ పని సంవత్సరం అయిపోగానే చేస్తాను.

నువ్వేమో నన్నీరెండు ప్లస్ మూడు ఐదవుతుందనే ఉద్యోగాలు చెయ్యమంటావ్. నా విషయం వదిలెయ్.. డాడ్‌కి ఇష్టం ఉండదు!

ప్లీజ్ పుష్యమీ! ఈ విషయంలో నన్ను ప్రెస్ చెయ్యకు..''

టీ కప్పులు ఇచ్చెళ్లాడు క్యాంటీన్ కుర్రాడు..

మౌనంగా సిప్ చేస్తోంది పుష్యమి.

మధ్యలో నవ్వించడానికి ప్రయత్నించేడు విశ్వమోహన్.

వూహూ... నవ్వు రాలేదు. నవ్వాలనిపించలేదామెకి.

కారణం— దాన్ని మించిన కారణమేదో ఫ్రీజ్ చేసింది పుష్యమిని!

''సరే వెళ్దామా?''

సమాధానంగా రాయి దిగి రోడ్డువైపు రెండడుగులు వేసిందోలేదో..

''ఓ పుష్యమీ...! డామిట్..

నిన్ను కలవడం ఆలస్యమైపోతోందన్న హడావిడిలో పర్సు మర్చిపోయి వచ్చాను..'' కంగారుపడిపోయాడు విశ్వమోహన్.

వెనక్కి తిరిగొచ్చి డబ్బులిస్తోన్న పుష్యమికి జాలేసింది.. అతని మొహాన్ని చూసో...

లేక.....?!

* * *

పగలంతా తిరిగి రాత్రి పదౌతుండగా హాస్టల్ గదికొచ్చాడు విశ్వమోహన్... తాళం తియ్యగానే గదిలో కవరు.

హాస్టల్ డిస్పాచ్ కాదది...

ఎవరో పర్సనల్‌గా డ్రాప్ చేసెళ్లిన కవరు.

తలుపు బోల్టుపెట్టి కవరు చింపేడు.

బ్యాంక్ ఆఫీసర్ టెస్టు అప్లికేషనూ..

దానికి అటాచ్ చేసిన యాభై రూపాయల డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్.

వాటితోపాటు ఒక ఉత్తరం.

గుండ్రటి కుదురైన అక్షరాల్ని చూస్తూనే తెలిసిపోయిందతనికి... ఆ ఉత్తరం పుష్యమి రాసిందని.

ఆశ్చర్యాన్ని అదిమిపెడ్తూనే లెటరు చదువుతున్నాడతను.

విశ్వమోహన్!

చాలా కోపం వచ్చి ఉంటుంది.

అప్లికేషన్ పంపినందుకంటే దానికి డ్రాఫ్టు ఎన్‌క్లోజ్ చేసినందుకు..అవునా?!

అయినాసరే తప్పదు.

కారణం అవసరాలు నాకు తెలుసు కాబట్టే.

అసలు నీగురించి చాలాచాలా తెలుసు విశ్వమోహన్.

తెలుసుకోవల్సిన అవసరం, బాధ్యతా నాకున్నాయ్.. ఫ్రెండ్‌గా!

నీకు బ్యాంక్ జాబ్ ఇష్టం లేంది...

రేపు మిమ్మల్నే గొప్ప టెక్స్‌టైల్ ఇండస్ట్రియలిస్టుగా ప్రపంచానికి పరిచయం చేసే అవకాశాన్ని ఈ ఉద్యోగం నిరోధిస్తుందని కాదు.. కేవలం కేవలం ఈ యాభై రూపాయలు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు తాలూకు రిసోర్సెస్ లాక్ అవడంవల్లే!!

''వారానికి కనీసం ఒక్కసారైనా ఒబెరాయ్ హోటల్లో తిండి తినంది ఉండలేనన్నా, బైక్‌లేకుండా ఉండటం పెద్ద ట్రబులయ్యిపోతోందోయ్ అంటున్నా, నా వెనుకున్న బోల్డు ఎస్టేట్స్‌కి నేనే వారసుణ్ని'' అని నువ్వు చెబుతున్నా అదంతా వట్టిదే అని ఖచ్చితంగా తెలిసినా...

మనిద్దరి మధ్యా డెవలప్ అయిన అటాచ్‌మెంటువల్ల భరించగలుగుతున్నానేమో!!

విశ్వం!

రేపటి సుందర స్వప్నాల్ని ఇవ్వాళే పగటి కలలు కంటూ

అసలా కలల్ని నిజం కంటే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తూ నమ్ముతూ.

కలల్లో మునిగిపోయి భ్రమల పొగమేడల్లో మునిగిపోయావు!

అప్పుడప్పుడూ అంటుంటావే... తమకంగా తన్మయత్వంగా

'నీలాల నీ కళ్లూ

నా వలపు వాకిళ్లూ

పారాణి పాదాలూ

నా ప్రణయ రాగాలూ'' అని

ప్రేమలో కాస్త భ్రమించడం సహజమే.

కళ్లల్లో వలపువాకిళ్ల ప్రతిబింబాలూ.

రంగు పారాణి.. ప్రణయ రాగంగా... నువ్వంటోంటే

అసలిదంతా వింటోంటే

నాకు నవ్వొస్తుంటుంది గానీ.. అయినా ప్రేమలకి ఇలాంటి ప్రేలాపన్లు మామూలే. అని సరిపెట్టుకుంటాను.

అంతేగానీ!

కలల్లో గాకుండా నిజాల్లో జీవించాల్సిన జీవితానికి.

అదీ నూరుశాతం ప్రాక్టికాలిటీ కావల్సిన మనలాంటి మిడిల్ క్లాసియర్స్‌కి భ్రమల భవంతులొద్దు ప్రియతమా!

ప్లీజ్ మానెయ్యండి విశ్వమోహన్.-

ప్రతి మనిషికీ ఎంతో కొంత హిపోక్రసీ తప్పదు.

దాంతోపాటు ఒక్కశాతమైనా... ఫాల్స్ ప్రిస్టేజ్ మెయిన్‌టెయిన్ చెయ్యకా తప్పదు.

కానీ—

కల్పితాల్లో జీవించడం మొదలిడితే మనకి మిగిలేదేం ఉండదు.

కేవలం విషాదం మినహా!!

చివరగా ఒక్కమాట..

నాకోసం

నన్ను మభ్యపెట్టడం కోసం మరేవీ చెయ్యవద్దు.

జస్ట్... మీరు మీరుగా చాలు నాకు!

సరే.

ఈ లెటరు చదవడం తోనే (బహుశా) మిమ్మల్నో సమస్య వేధిస్తోందేమో నీ గురించి నాకెలా తెలుసో.. అని

''అవునా?''

నాలుగు నెలలుగా మీకు డబ్బులు పంపించలేకపోయానని...

ఇంకా కూడా సర్దుబాటు కాలేదని ఉత్తరాలు రాసిన..

మరేవీ జవాబివ్వకపోయేసరికి.

మనస్సేమైనా బ్బ బుచ్చుకున్నారేమో అని మిమ్మల్ని చూసెళ్తున్నరోజు మన బస్టాప్‌లో కలిసేరు ఆయన.

మాటల్లో తెలిసింది వారు మీ నాన్నగారని..

—పుష్యమి

ఆ ఉత్తరం చదువుకున్న విశ్వమోహన్‌కి... ఆరాత్రే కాదు..

చాలా చాలా రాత్రులు నిద్రలేని రాత్రులే అయ్యాయి.

అవును మరి..

ఆ రాకుమారుడు నిర్మించుకున్న పొగ మేడలన్నీ పుష్యమి కొనగోటి మీదుగా కూలిపోయాయ్‌గా మరి..

అయినా సంతోషమే..

కూలిన భ్రమలసౌధపు పునాదుల్లోంచీ

పుష్యమి నాటిన ఆలోచన విత్తనం మొలకెత్తుతోంది!!

(జీవితంలో వసంతాన్ని చూడకుండానే తను సృష్టించుకున్న పొగమేడల్తో పాటు కరిగిపోయిన నా ప్రియమైన హేమంత జ్ఞాపకాల.. స్పర్శ!)

—రచయిత